

Το σπίτι που γεννήθηκα

Το σπίτι που γεννήθηκα 56 χρόνια πριν, υπάρχει πια. Δεν ήταν ένα σπίτι από πέτρα ή τούβλο, αλλά μια καλύβα από ξύλο και μέταλλο, ήταν στην πραγματικότητα οι στρατώνες, ενός στρατιωτικού νοσοκομείου. Η οικογένειά μου, Ιταλοί που διώχτηκαν από τον Κεμάλ Πασά μετά την πυρπόληση της Σμύρνης το 1922, βρήκε καταφύγιο στη Ρόδο, όπου από το 1912 υπήρχαν οι Ιταλοί. Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, το 1947 επέλεξε να έρθει στην Ιταλία.

Δεν θυμάμαι το στρατώνα όπου γεννήθηκα στις 14 Σεπτεμβρίου του 1954, αλλά στην καρδιά μου είναι τυπωμένος ο πόνος, η ταπείνωση, οι θυσίες κι όλα όσα η οικογένειά μου έπρεπε να υποφέρει στα 10 χρόνια που έζησε σε αυτούς τους στρατώνες. Όλα αυτά τα συναισθήματα έχουν μείνει μέσα μου και με ακολουθούν και σήμερα στην επαγγελματική μου πορεία, καθώς προσπαθώ να απαλύνω τον πόνο αυτών που υποφέρουν, είμαι γιατρός – χειρουργός. Στη φτωχική γειτονιά όπου εργάζομαι ο ανθρώπινος πόνος λόγω ασθένειας αλλά και λόγω έλλειψης των καθημερινών αγαθών, όλα αυτά δηλαδή που μου θυμίζουν τη ζωή της οικογένειάς μου στον προσφυγικό καταυλισμό, είναι στην ημερήσια διάταξη.

Policarpo Saltalamacchia